

Bezpředmětna je výtku, že nebylo vyhověno návrhu st-lovu, aby byla slyšena podle ustanovení § 1 živn. řádu před rozhodnutím o opovědi živnosti obch. komora, neboť tato organisace slyšena byla a podala své vyjádření. Ostatně nebylo tohoto výsledku vůbec třeba, neboť při rozhodování o opovědi živnosti výslech obch. komory předepsán není.

Č. 9937.

Živnostenské právo (Slovensko): I * Ochrana národohospodářských zájmů nespádá v rámec živnostenské policie podle § 70 odst. 2. živn. zák. (č. 259/24). — II. * Udělení koncese k provozování autodrožkářské živnosti nelze na základě § 70 odst. 2. živn. zák. vázati na podmínku, že bude při provozování živnosti používáno automobilu tuzemské výroby.

(Nález ze dne 31. května 1932 č. 8821.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 5301/26.

Věc: Margita B. v R. proti zemskému úřadu v Bratislavě o koncesi autodrožkářskou.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-lka žádala, aby jí bylo povoleno provozovati živnost autodrožkářskou jedním čtyřsedadlovým autem cizozemské výroby se stanovištěm v R. a uvedla ve své žádosti, že již má koncesi k provozování řečené živnosti jedním čtyřsedadlovým autem tuzemské výroby. Okresní úřad v Rimavské Sobotě zamítl výměrem z 24. listopadu 1929 žádost s odůvodněním, že vydává, opíraje se o ustanovení § 70 živn. zák., koncese na živnost autodrožkářskou jen s podmínkou, bude-li živnost provozována autem tuzemské výroby a že ani v daném případě od této podmínky upustiti nemůže. Odvolání z toho podanému nebylo nař. rozhodnutím vyhověno z důvodu výměru v odpor vzatého.

Stížnost namítá, že živn. zákon z 10. října 1924 č. 259 Sb. neobsahuje ustanovení, podle něhož by nebylo přípustno provozovati jakoukoli živnost nástroji cizozemské výroby, že tento zákon nemůže býti min. výnosem upravován a že min. není oprávněno vydati výnos přičítící se zákonu.

O stížnosti uvažil nss toto:

Nař. rozhodnutí, přejavši odůvodnění výměru nižší stolice, opírá se o ustanovení § 70 živn. zák. Se zřetelem na živnost, o niž jde, může přijíti v úvahu pouze 2. odst. tohoto paragrafu. Jím byly živn. úřady k jeho provádění povolané zmocněny k živn.-policejní úpravě živností v onom odstavci vyjmenovaných, mezi než patří také živnosti zabývající se dopravou osob. Ježto stížnost zcela povšechně tvrdí, že živn. zákon neobsahuje ustanovení, podle něhož by nebylo přípustno používati automobilů cizozemské výroby, možno v tom spatřovati námitku, že předpis § 70 odst. 2 neposkytuje opory pro zákaz používati automobilů cizozemské výroby při provozování živnosti autodrožkářské. Názor tento dlužno uznati správným.

Pravomoc cit. zákonným ustanovením živn. úřadům daná jest vymezena tím, že jako předmět její jest vyznačena policejní úprava živností tam vyjmenovaných. Tím jest vyloučeno jakékoli zasahování do živn. provozu, které nelze zahrnouti pod pojem policie, a to speciálně pod pojem policie živnostenské.

Je tedy především uvažovati, je-li zákaz používati automobilů cizozemské výroby opatřením, které buď podle své podstaty nebo v důsledku dispozice zákonné lze kvalifikovati jako opatření policejní, resp. živnostensko-policejní. Zkoumaje tuto otázku, nepovažoval nss za nutné, ani za vhodné, aby pojem policie, který v praxi i v teorii dal podnět k přemnohým kontroversím, dosud neskončeným, podrobil se svého hlediska všeobecnému teoretickému rozboru. Podle názoru nss-u poskytuje pozitivní právní řád sám dostatečně bezpečný základ k takovému rozřešení vytčené otázky, které, opírajíc se o právo pozitivní, neocitá se v rozporu se základními poznatky, jež možno pokládati za výtěžek posavadních sporů, ne-li všeobecně, tedy aspoň převážně uznávaný.

Účelem živn.-policejní úpravy živností jmenovaných v § 70 odst. 2. živn. zák. je hájení veř. zájmů, které mohou býti dotčeny buď tím, jak se ta která živnost všeobecně aneb jak se jednotlivá živnost provozuje. Jaké veřejné zájmy tu má cit. zákonné ustanovení na mysli, není tam udáno. Při rozhodování o žádosti za udělení koncese k provozování živností těch, kdož na veř. místech prostředky na dopravu osob k potřebě jednoho každého pohotově mají (§ 22 bod. 4), dlužno přihlížeti kromě osobních náležitostí požadovaných na uchazeči o jakoukoli koncesovanou živnost (§ 37 odst. 1) k místním poměrům a uvážiti námitky vznesené proti zamýšlenému provozování živnosti s hlediska policie bezpečnostní, mravnostní, zdravotní, požární aneb dopravní (§ 37 odst. 5). Dlužno-li při nastoupení živnosti, o niž jde, k těmto veř. zájmům pozírat, pak je jisto, že chránění těchto veř. zájmů je účelem a cílem úpravy podle § 70 odst. 2 živn. zák. Pod pojem žádného z těchto veř. zájmů národohospodářsko-politickou činnost státu, nesoucí se k podpoře tuzemské výroby průmyslové a odbytu průmyslových výrobků tuzemských čili politiku průmyslovou zahrnouti nelze. Tato činnost sama o sobě nemá vůbec povahy policejní a nelze ji tedy ani zahrnouti pod pojem policie živnostenské. Předpisy živn. zákona, které upravují výkon práv živn., to jest zejména jeho hlavy IV., neustanovují nic, z čeho by se dalo usuzovati, že by tento zákon byl chtěl vybaviti živn. úřady mocí zasahovati k podpoře odbytu průmyslových výrobků tuzemských buď všeobecně, aneb alespoň, pokud jde o živnosti v § 70 odst. 2 vyjmenované, do zásadní svobody živnostníkovy, která jest základní ideou živn. zákona.

Jestliže však znění tohoto zákona a zásadní principy, na nichž je vybudován, nedopouštějí, aby živn. úřady omezovaly volnost živnostníků, pokud jde o opatrování prostředků provozovacích přes onu míru, která jest dána pozitivními předpisy zákona, pak přičí se zákonu, když žal. úřad na základě § 70 odst. 2 živn. zák. zamítl žádost st-člnu za povolení provozovati živnost autodrožkářskou jedním automobilem cizozemské výroby kromě dosavadního automobilu tuzemské výroby.